

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Corpus Juris Canonici

Gregor <XIII., Papst>

Coloniae Munatianæ, 1665

De Officio Vicarii. Titvlvs VII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62915](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62915)

cant, interdum committere negligunt vel conferre in-
tea tempus in Lateranen. a concilio constitutum: diece-
cesani locorum in non exemptis, sua, in exemptis vero
Apostolica auctoritate negligentiam super hoc suppleant
eorundem. Prioratus, ecclesias, administrationes
& beneficia huiusmodi, illa b videlicet, quae consueve-
rent per seculares clericos gubernari, secularibus clericis:
cetera, alia a vero, quae religiosis duntaxat committi sunt so-
lita vel conferri, religiosis monasteriorum, quorum prae-
lati huiusmodi negligentiam fuerint, conferendo. Eadem
quoque auctoritate diecesani suffulti nullo modo per-
mittant, quod iidem praelati prioratus, ecclesias, admini-
strationes, aut beneficia huiusmodi applicent mensis su-
is: pensiones sive novas eis imponant, aut veteres augeant,
sive, quod ipsis de novo impositae, sive auctae solvantur.
Praemissa vero de prioratibus, ecclesiis, administrationi-
bus, & beneficiis intelligimus, quae non sunt de mensa
praetorum ipsorum, sed speciales priores, administra-
tores seu rectores consueverunt habere: licet priores seu
administratores huiusmodi liberè possint ad claustrum
(cum oportuerit) reuocari. In quibus etiam constitutio-
nem Bonifac. Pap. octavi praedecess. nostri, bona benefi-
ciorum vacantium occupari à praelatis vel aliis prohi-
bentem, ac nihilominus in prioratibus huiusmodi & ec-
clesiis illud Bonifacii eiusdem statutum, quod religiosum
quemcumque pluribus praesse prohibet prioratibus, aut
ecclesiis curam animarum habentibus (etiam si cura ipsa
non per eum, sed per alium habeant exerceri) locum si-
bi censuimus vindicare: licet etiam eisdem prioratibus
cura non imminet supradicta.

DE AETATE ET QUALITA-
te, & ordine praeficiendo-
rum.

TITVLVS VI.

CAP. I.

*Diecesani seruari debent, & à suis subditis seruari facere iura,
loquuntia de qualitate personarum praeficiendarum ecclesiarum. Ioann.
Andreas.*

Clemens V. In Concilio Viennensi.

Cum de ecclesiis, quibus praeficiantur personae
minus idoneae scientia, moribus vel aetate, gra-
uia propter hoc (ut docet experientia) nonnun-
quam perferant in spiritualibus & temporalibus detri-
menta: Nos volentes per locorum diecesanos, quibus
ratione officii hoc competit praecipue, super hoc diligen-
tius praecaveri: eis districte injungimus, ut ipsi statuta
canonica, quae super praeficiendis personis in huiusmodi
ecclesiis hactenus emanarunt, diligentius per se ipsos ob-
seruent, & faciant à suis subditis inuoluntate obser-
uari: si divinam offensam, & sedis Apostolicae debitam
vitare voluerint ulionem.

CAP. II.

*In capitulo cathedrali ecclesia vel collegiata vocem non habet,
qui non est Subdiaconus. Habens beneficium, cui annexus est or-
do, post annum, nisi prius (impedimento cessante) promoveatur ad
alium in capitulo vocem non habet, donec fuerit ordinatus, & interim
perdit distributionem dimidiam. Io. Andr.*

Idem.

Vt e ii, qui diuini in cathedralibus vel collegia-
tis secularibus vel regularibus ecclesiis sunt man-

a Id est, Conc. Later. sub Alex. III. c. 8. b Vid. Concil. Trid.
sess. 14. de reform. c. 6. c. al. 11a: illa vero, &c. d Vid. Conc. Trid.
sess. 24. de reform. c. 12. e Vid. Conc. Trid. sess. 7. de reform. cap. 12.
& sess. 24. de reform. c. 12.

cipati officii, vel mancipabuntur in posterum, ad susci-
piendos sacros ordines propensius inducantur: statui-
mus ut nullus de cetero in huiusmodi ecclesiis vocem
in capitulo habeat (etiam si hoc sibi ab aliis liberè con-
cedatur) nisi saltem in Subdiaconatus ordine fuerit con-
stitutus. Illi vero, qui dignitates, personatus, officia, vel
praebendas, quibus certi ordines sunt annexi, pacifice
nunc obtinent in eisdem ecclesiis, vel obtinuerint in fu-
tutum, nisi (iusto impedimento cessante) ad huiusmodi
ordines se promoveri fecerint intra annum, extunc do-
nec ad eos promoti fuerint, nullo modo vocem in capi-
tulo habeant earundem. Ipsisque distributionum, quae
dantur iis, qui certis horis interfunt, pars dimidia sub-
trahatur: non obstantibus quibuslibet consuetudinibus
vel statutis. Praemis aliis, quae contra tales promoveri ad
ordines recusantes statuuntur in iure, nihilominus in
suo robore permanerunt.

CAP. III.

*In xviii. anno ad Subdiaconatum: in xx. ad Diaconatum:
m. xxv. ad Presbyteratum potest quis libere promoveri. hoc dicit
Ioann. Andr.*

Idem.

Generalem ecclesiarum observantiam volentes antiquis
iuribus in hac parte praeferi, decernimus, ut (alio
non obstante impedimento a canonico) possit quis libere
in decimo octavo ad Subdiaconatum, in vigesimo ad
Diaconatum, & in vigesimo quinto aetatis suae anno, ad
Presbyteratum ordines promoveri.

DE OFFICIO VI-
carii.

TITVLVS VII.

CAP. I.

*Iura loquentia de ecclesiarum curati, locum habent, quo ad tria, in vi-
cariu perpetuu ecclesiarum parochialium. Ioann. Andr.*

Clemens V. In Concilio Viennensi.

Quod de ecclesiis curam animarum habentibus
per receptionem altarum similium amittendis,
ac de ipsarum rectoribus promovendis ad sacer-
dotium, & de eorum aetate, à iure statuta noscuntur, in
perpetuum à ecclesiarum parochialium vicariis & assump-
tis ad eas, volumus observari.

DE OFFICIO ET POTE-
state iudicis dele-
gati.

TITVLVS VIII.

CAP. I.

*Iudex ad receptionem testium in civili, & executor ad providen-
dum certa persona, cognitione praemissa, à Papa deputati, licite
subdelegant.*

Clemens V. In Concilio Viennensi.

Iudices super receptione testium in causa civili: Nec
non executores ad providendum aliquibus, si per
inquisitionem solentem eos esse vitae laudabilis &
conversacionis honestae repererint, à sede A-
postolica deputati, aliis possint
committere licite vi-
ces suas.

a Distinctio, impedimento, deest in antiquioribus exemplaribus.
b De vicariis perpetuis, vide multa per Felinum in cap. G. perpe-
tuus. extra. de iud. infra.